

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Míjt, num. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Can.
Puerto-Rico, 16 rals, Extranger, 18 rals.

PER LA QUARESMA, PENITENCIA.

—M' acuso, pare, de ser contribuyent.
—Donchs, per penitencia, pagui la quota triplicada.

La *Correspondencia*, eco de tots los governs, assegura que la fusió te preparats una pila de projectes, de manera que, per discutirlos seran, necessaries dugas legislaturas.

Dos anys encara de Sagasta? ¡Cal Primer se complirà l'únic projecte que té 'l país. Es més sencill y mes apetecible.

Lo projecte de enviar la fusió á dida.

Textual:
Se tracta de un consell de ministres:
«Se ha hablado, además, de los gremios, cuya cuestion, segun el Sr. Camacho, no reviste importancia.»
Ja ho veuhem; la qüestió dels gremis no te importancia.

¡Quina llástima qu' en Camacho haja tirat per ministrel!

En la confraria dels tranquils, de segur, que l' haurian nòmbat president.

Un rasgo de caritat evangélica
Tornava de Figueras lo capellá de l' ermita de Fau, per la carretera de Massanet, montat en un carro y en companyia de tres ó quatre xicots.

En un punt estret de la carretera 's topa ab un carreter vell que anava carregat de gom á gom, y sense escoltar las súplicas de aquest perque retrocedís, adelantá fins á rossarse 'ls dos carros.

Llavors salta del carro lo ministre de Déu, se llença sobre 'l carreter, lo rebat per terra, y hauria acabat ab lo pobre á no haverlo separat aquells joves que anavan al carro ab éll.

Aquí de las conclusions dels deu manaments:
—Estimar á Déu sobre todas las cosas, y en quan al próxim, amorrarlo á terra.

Una carta de Lóndres assegura que de 'l rey de l' *As d' oros* se troba en aquella capital fent la vida de solter.

Un periódich assegura que quan s' acostá á una senyora inglesa, y l' hi diu:—Adios salada; aquesta l' hi respon:
—*Shocking.*

• Aquesta paraula vol dir:—¡Uix! ¡Arri allá, papa-natas!

• Los cobradores de Madrid ja han romput lo foch contra 'ls contribuyents, comensant á cobrar pels apotecaris.

Aquestos han pagat sense oposició.

Naturalment, la obligació dels apotecaris consisteix en servir als qu' están malalts... y 'l govern comensa á estarho de cuidado.

La casa Bailly Bailliere de Madrid acaba de publicar l' anuari de la industria, de la magistratura y de la administració ó siga directons de 400,000 senyas de industrials d' Espanya y posesions d' Ultramar, contingudas en 2,400 planas.

Un obra tan útil per tots los que necessitan relacions no costa més que 20 pesetas y 's ven en la llibreria d' en Lopez.

Aquesta senmana, sens dupte ab motiu de las festas de Carnestoltes, hém rebut tant pocas cartas, que aplatsem la contestació de la correpondencia pel próxim número.

Dispensinnos los lectores que 'ns favoreixin ab advertencias, noticias y remisió de treballs.

UN CONTRIBUYENT.

¡Válgam santa Catarina!
¡Ditxós mil cops lo mortal
que neix á la Conchinchina,
á Persia ó al Senega!
¡Ay d' aquell que neix á Espanya!
¡Ay d' aquell que en lo bressol
sent ja una veuheta extranya
que l' hi diu:—Ets espanyol!
Aquesta frase espantosa
per si sola vé á pintar
la existencia horrascosa
que ab lo temps té d' arrastrar.
¡Y qué digne es d' envejar-se
lo qui fuig d' aquest mareig,
y, tot tranquil fa enterrarse
al endemá del bateig!
¡La vida! Y bé qu' es la vida
dintre la nostra nació?
¿Es somni? ¿es una mentida?
No: es un gran fart de bastó.
Desde que neix fins que 's mora,
un espanyol no fá més
que suar lo *quilo* á tot' hora
y no tenir may dinés.
¡Quina historia més rissuénia!
Capítol hū:—Donar rals.
Capítol dos:—Rebre llenya.
Y... etcétera: tots iguals.
Y ¿qué havém de fé? Esbravarnos
renegant contra 'l govern.
¿Cóm no hém de desenfrenarnos?
¿Quina pó 'ns pot fer l' infern?

¿Qué compon tota la pena
que imposa 'l dimoni allí,
ab la pesada cadena
que 'ns clava 'l govern aquí?
¡Ah, no, no, no! Quan hi penso
lo meu cap volta y se pert,
y ab prou feynas me convenso
de que lo que 'm passa es cert.
¡Treballén, escarrasséuvos,
barrinéu sense pará,
estabíuvos, inginyéuvos
per menjá un trossot de pá!
¿Pá, m' has dit? Ni pá ni coca:
com se 'n va tot jo no ho sé;
pero dintre de la boca
fins herba s hi arriba á fé.
Governá, en aquesta terra,
sembla que vol vení á dí:
expreme á dreta y esquerra,
y 'l que xistí á la *cangri*.
A veure ¡qué 'm faltaria
á mí, si no fos aixó?
No res: me la camparía
més guapament que un baró.
Jo tindría quatre duros,
menjaria molt decent,
fumaria dels bons puros,
vestiria elegantment.
Viuria potsé al ensanxe,
estaría ben bo y roig,
y posaria una panxa
que á tothom faria goig,
Ara no: no tinch un xavo,
porto trajes esquitits.
lo menjá prompte i' acabo
y haig de fumá escanya-pits.
Visch oprimit com un mestre,
no m' entra ni un comprador
y, aixó sí, cada trimestre
veig entrá 'l recaudador.
¡Quina terra! Cada dia
nos raja un nou embolich
per treure ns més l' alegría
ó marejarnos un xich.
Ahir compro una camisa
y me 'n contan déu rals més;
luego 'l sabater m' avisa
qu' ha fet... com los camisés.
Entro al café á reanimarme
perque la pena 'm confon,
y 'l mosso vé á revelar-me
que ara ja no donan ron.
Es á dir que allí hont me giri,
en lo lloch més impensat,
al moment m' hi surt un ciri
d' alló que se 'n diu *trenca*.
Nit y dia, ab llum ó ab fosca,
sempre 'm demanan dinés,
sempre afluixant la gran mosca:
¡ja no sé qué afluixar més!
¡Quin mareig! Tinch calentura,
y se 'm vá encenent la sanch...
¡Ah! No hi ha més: si aixó dura
hauré de fundá algun *banch*.

C. GUMA.

la bolsa tot sovint hi ha barallas entre 'ls tenedors de paper. Algunas societats de Crédit sembla que no tenen altre objecte que deprimirse las unas á las otras, y ferse baixá 'l paper.

¡Qui ho havia de dir!
Lo que vá comensar ab *primas* acaba ab *cunyadas*.

Ja sabem per qué serveixen alguns banchs. Pera donar cops de banch y ferne estellas.

En un billar:
—¿Fém un partit de tres?
—¿De tres has dit? Donchs llavors es un partit liberal dinástich.

Sobre la huelga dels bunyolers que hi ha hagut á Madrid, nos envian lo següent:

EPIGRAMA.

—¿Donchs y aixó dels bunyolers?
Sembla que també han plegat.
—Ja veurá; com qu' en Camacho
la competencia 'ls hi fá,
aixís que varen saberho
ja varen quedá escamats.

Mentres la majoria dels barcelonins lo dimecres eran á enterrarlo, de una de las iglesias de Barcelona vá sortir una cabalgata.

¿Se n' extranyan? Dorchs jo 'ls donaré tots los detalls que vulgan: vá sortirne una cabalgata, ó millor dit una comparsa de cucurullas, ab l' excusa de fer una professó.

Los neos sempre van endarrerits. ¿A qui se l' hi ocorre disfressarse 'l dimecres de cendra?

Durant aquest carnaval no han faltat alusions políticas.

Una comparsa de contribuyents magres y tronats, anava cantant:

Macatxo, macatxo
la lley qui la vol:
macatxo, ni un matxo
la fá tant bunyol.

Lo Papa Lleó XIII anima á n' en Nocedal á preparar una pelegrinació carlista.

A pesar dels desitjos del Papa 'ls bisbes s' hi rebel·lan, y 'l Papa infalible, per no indisposarse ab los bisbes, desfá 'l sèn acort y dona carpetasso á n' en Nocedal.

¡Bonica palinodia la de Lleó XIII!
Vaja, que no es tant fiero aquest lleó.

Es molt curiosa la següent combinació de xifras que ha inventat un diari de Madrid.

En l' any 1841 van sublevarse 'ls generals Concha y Leon, tractant de apoderarse de Palacio.

Are bé: descomponent aquesta fetxa y sumantla, tindrem lo següent resultat:

1841
4
8
1

1854

Es dir la fetxa de una revolució, per la qual puja al poder los progressistas.

Seguim are 'l mateix sistema y veyam quin resultat dona:

1854
5
8
1

1868

Es a dir la fetxa de la revolució de Setembre. Aquesta ja vá ser més crespa.

Are consultem lo porvenir seguint lo mateix procediment:

1868
6
8
1

1883

¿Qu' es lo que succehirá l' any que vé?

Tinguém una mica de calma, que bé prou que ho veurem.

Lo president del sindicat madrilenyo 's diu Maltrana.

—¿Maltrana, ó Mal-trina?
—No: qui trina es lo ministre de Hisenda.

Lo governador de Tarragona ha suprimit un periódich tortosí que 's titolava *La verdad*.

Qüestió de decencia.
¿Cóm que á la veritat la pintan nua.

Han de donar las gracias més expresivas al Sr. Alonso Martinez.

Lo ministre de Gracia y Justicia acaba de celebrar una reunió de periodistas de Madrid (Los de provincias com si no existissin) per explorar la seva opinió respecte á la clase de lley á que ha de estar subjecte la premsa.

La meua opinió ¿saben quina es?
La de Bertoldo: no, jo no trobo cap arbre que m' agradi prou per servir-me de forca.

Pero de tots modos lo que fá l' Alonso Martinez es de agrahir. No tots los cunyés tenen las mateixas atencions ab los pollastres que passen per las sevas mans.

—¿Qué l' hi agrada més, Sr. Pollastre? ¿Que 'l fem ab such ó rostit?

Un aficionat á versificar, volia fer un sonet dedicat á n' en Camacho, y vá comensar per reunir unas quantas rimas.

Com á consonants á Camacho va trobá 'ls següents: Matxo, Gaspatxo, Sanatxo, y Mamarratxo.

—Prou, l' hi vaig dir, ¿Qué 'n treurás de escriure aquest sonet si tampoch podria publicarse?

En Nocedal volia fer una gran pelegrinació; enviar vinticinch ó trenta mil carlins á Roma.

Lo Papa s' ha estimat més una mica de pelegrinacions petites.

Es dir: una pelegrinació per entregas.

Es qüestió de táctica:
La guerra de guerrillas als carlins sempre 'ls ha sortit millor que la guerra de grans masses.

L' arquebisbe de Tarragona ha disposat una pasto-

ral condemnant lo lliberalisme en totes las formas y de totes las maneres

Lo liberalisme filosòfich, lo liberalisme polítich, lo liberalisme demagògich, lo liberalisme autoritari y cesarista.

Don Benito se n' ha descuidat un: lo liberalisme dels govèrns que cada més l' hi pagan lo sou. Los liberals que pagan al clero a la quènta son amichs del arquebisbe.

Aquí si que vè al pèl allò de: «¿Qué amigos tienes Benito!»

De un periòdich de Madrid:

—¿Qué diihen dels descontentos?
—Res... que ja s' han dissolt: are no 'n queda més que un
—¿Un no més? ¿Qui es?
—Lo contribuyent.

En Camacho 's fá sèus los quartos dels contribuyents y en Sagasta 's fá sèus los plans de 'n Camacho. Aixís en Sagasta acredita 'l seu apellido. *Se-gasta.*

Un cert granuja al carrer no hi està bé, aixís es que no fá mes que sortir y tornar a entrar en la presó.

L' última vegada hi ha anat per no haver sigut prou amatent a donar garrot a un rellotje.

L' escribá al péndreli declaracions l' hi pregunta: —¿Havén estat prè: alguna altre vegada.?

Resposta del granuja:
—Vaja, home, vaja, no fassi 'l criatura, si al jutjat no 'n coneixen d' altre.

En una tertulia s' asseu al piano un aficionat bunyol, y un seu amich se escapa a corra-cuyta.

—No marxis, Fernando, diu lo pianista. ¿Qué no veus que vaig a tocar?
—Per aixó mateix.

Un senyor sense gran educació tenia una filla al coleji y l' hi deya per animarla a aplicarse:

—Ja veus, Elvira, los sacrificis que fá 'l teu papa. Fes que al menys pugá dir que de tu n' he tret un home de profit.

Tothom s'ab que en temps d' eleccions los quartos ván endoyna y las explotacions mes infames son moneda corrent entre caciques y fondistas.

Un infelís, que batallaba pera sortir elegit va esmorzar en un hostal solitari ab cinch amichs, demanant una truita d' una dotzena d' ous.

Al acabar:
—¿Quant es, mestresa, aquesta truita? pregunta 'l candidat.

La mestresa aprofitant la ocasió:

—Se 'n farà cinch duros.
—No es pas cara, fá 'l candidat ab ironia.
La mestresa prenentse la frase en lo seu sentit recte:
—Perdoni que encara no he acabat: he dit cinch duros y vull dir cinch duros per barba.

Un marit molt agre de gènit té la costum de sortir de nit y de retirar a las tres de la matinata. La seva dona, en cambi, voldria que retirés d' hora.

Un dia al anarse 'n després de sopar, la dona l' hi diu:

—A quin' hora vindrás?
Resposta d' éil. ab tó molt aixut:
—A l' hora que 'm dará la gana.
La dona ab carinyo:
—Bueno; pero no vingas més tart gho sents?

En una fonda:

—¡Mossol!
—Qué se l' hi ofereix, ¿senyoret?
—Mira, aquí a la sopa hi ha un cabell.
—Ja ho havia visi; pero com qu' es un cabell blanch...
—¿Qué?
—No l' hi volgut treure, que la bona educació ensenya a respectar las canas.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Ra mo-na.*
2. Id. 2.ª—*Tos-sut.*
3. MUDANSA.—*Mill-Mall-Moll.*
4. CONVERSA.—*Llamp.*
5. GEROGLIFICH.—*No hi ha poble sense casas.*

XARADAS.
I.
Fent un gran hù la Socés
esba'otava 'l veynat
perque s' havia punxat
ab un astot a la dos.
JOAN GARCÍA.
II.
En Total diu que amorós
vé a casa per la Coloma;
més jo prima que si dos
es sols per ferhi la broma
PAU SALA.

ACENTÍGRAFO.
—
Sens haver tocat may tot
vá voler total la tia,
y l' hi vá sortir un pá
que menjarse no s podia.
UN TAPÉ Y F. DE T.
ROMBO DE PARAULAS.

Horisontal y vertical: Primera ratlla: Una lletra; Segona: Un narcòtich, Tercera: Una diversió; Quarta: Una passió malévola; Quinta: Una lletra.

TRENCA-CAPS.
—
Semoleras, Ronda, Aragón, Lauria, Infern, Cuch.
Posar aquests noms en columna de manera que la primera lletra donga 'n nom de un carrer de Barcelona.
C. R. y F.

GEROGLIFICH.
—
LO Pelafaral
AGUILETA.

ANUNCIS.
L' AMOR, LO MATRIMONI Y 'L DIVORCI
(QUATRE SESSIONS D' UN CONGRÉS)
CAPRITXO AGRE-DOLS, EN VERS, PER O. GUMÀ.

Un plomet en quart de 32 planas. 2 rals.
emven en la libreria de Lopez, Rambla del Mitj, 20, y eses principals de Barcelona.

MEDICAMENTS DEL DR. WOOM.
NORT-AMERICÀ.
Aixarop lactífich per aumentar la cantitat y caitat de la llet. Interessantíssim per mares y didas.
Aixarop pectoral per curar tota classe de Tos y demés entermetats del pit.
Aixarop anti-diarreic-estomacal per combatre tota classe de diarreas y malalties del ventrell.
Unichs dipòsits en Barcelona, Gener, Petritxol, n.º 2. Jaraberia Farmacia de Grau Inglada. Rambla de las Flors n.º 1.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.
Barcelona Imp de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22

ACTUALITATS.—COSAS PER LA SENMANA.

La quaresma dels espanyols.

Pelegrins de 'n Nocedal.

Pelegrins dels Bisbes.